

Rapport

Datum: 2 februari 2006

Rapportnummer: 2006/034

Klacht

Verzoekster klaagt erover dat, gelet op de benoeming, de minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport haar als sollicitante op de op 27 november 2003 openbaar gemaakte vacature voor de functie van voorzitter van het College tarieven gezondheidszorg, geen reële kans heeft geboden.

Beoordeling

Algemeen

Er is een College tarieven gezondheidszorg (CTG) dat is belast met de taken die daaraan bij wet zijn opgedragen. Het CTG bestaat uit een oneven aantal van ten hoogste negen leden, onder wie de voorzitter. De minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport benoemt, schorst en ontslaat de voorzitter en de overige leden (zie Achtergrond, onder 1.).

Wegens het aflopen van de bestuursperiode plaatste het Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport in NRC Handelsblad van 27 november 2003 een advertentie voor de vacature voor onder meer de functie van voorzitter van het CTG. Voor deze functie werd onder meer als eis aan de kandidaten gesteld dat zij ervaring hadden in het openbaar bestuur, de wetenschap of in het bestuur van de zorg. Voor meer informatie konden kandidaten contact opnemen met de directeur Zorgverzekeringen van het ministerie.

I. Bevindingen

1. Op 9 december 2003 reageerde verzoekster op de vacature voor de functie van voorzitter van het CTG. Bij brief van 29 januari 2004 liet de secretaris-generaal van het ministerie verzoekster weten dat zij niet tot de geselecteerde kandidaten behoorde met wie de selectiecommissie een gesprek wilde voeren. De selectiecommissie kon een keuze maken uit een ruim aantal kandidaten en hoewel de selectiecommissie uit verzoeksters sollicitatie opmaakte dat zij beschikte over voor de functie relevante achtergronden, gold dat evenwel voor andere kandidaten in meerdere mate.

2. Op 18 februari 2004 diende verzoekster bij de minister een klacht in. Verzoekster klaagde erover dat, gelet op de benoeming van de heer mr. F.H.G. de Grave tot voorzitter van het CTG, de minister haar geen reële kans had geboden in de sollicitatie naar deze functie. Met deze benoeming was door de minister wederom gekozen voor een politicus, aldus verzoekster. Volgens verzoekster was het opvallend dat in deze en soortgelijke functies door de verantwoordelijke ministers uitsluitend (oud)politici dan wel hoge ambtenaren werden benoemd. Verzoekster concludeerde dat het op deze functies solliciteren voor anderen dan (oud)politici geen zin had. Verzoekster achtte strijd met het gelijkheidsbeginsel aanwezig omdat de minister anderen dan (oud)politici niet in aanmerking liet komen voor de opengestelde vacature, terwijl deze behoorde open te

staan voor iedereen die daarvoor was gekwalificeerd. Ook achtte verzoekster de advertentie misleidend omdat deze de suggestie wekte dat anderen dan (oud)politici een serieuze kans hadden op benoeming.

3. In reactie op verzoeksters klacht deelde de minister verzoekster in zijn brief van 28 september 2004 onder meer mee dat er zich onder de kandidaten die op de advertentie hadden gereageerd zowel (oud)politici als niet-politici bevonden. Uit beide categorieën waren kandidaten uitgenodigd voor een gesprek met de selectiecommissie. Ook onder de kandidaten die de selectiecommissie benoembaar achtte nadat de gesprekken waren gevoerd, bevonden zich personen uit beide categorieën. Dat de keuze, zoals in het geval van de functie van voorzitter van het CTG, uiteindelijk was gevallen op een politicus, hoefde volgens de minister geen bevreemding te wekken omdat voor deze functie geldt dat de persoon moet optreden in een complexe politiek-bestuurlijke omgeving. Soms zijn politici of oud-politici daarvoor het best toegerust of hebben zij de meeste ervaring, aldus de minister. Waar dat zo was en de functie daarom vroeg, had de minister gekozen voor benoeming van een politicus of een oud-politicus. De minister ontkende dat daarbij sprake was geweest van enige vooropgezetheid. De minister achtte de klacht ongegrond.

4. In haar klacht bij de Nationale ombudsman betoogde verzoekster dat de heer De Grave, alvorens te solliciteren naar de functie van voorzitter van het CTG, daarover een gesprek had gehad met de minister. Verzoekster leidde hieruit af dat de heer De Grave pas solliciteerde toen hij ervan overtuigd was dat hij de functie zou krijgen. Hiermee stond voor verzoekster vast dat de functie van voorzitter van het CTG “politiek werd vergeven” en dat daarmee andere kandidaten bij voorbaat kansloos waren. Verzoekster herhaalde het eerder ingenomen standpunt dat de handelwijze van de minister strijdig was met het gelijkheidbeginsel en dat er sprake was van een misleidende advertentie. Daarnaast achtte verzoekster het niet juist dat de heer De Grave een voorgesprek met de minister had gehad. Daardoor kon de heer De Grave vaststellen dat hij de functie van voorzitter van het CTG zou krijgen, althans werd zijn sollicitatie door de minister aangemoedigd, terwijl anderen niet in die positie verkeerden, aldus verzoekster.

5.1. In reactie op de klacht bij de Nationale ombudsman nam de minister het standpunt in dat er geen sprake was van strijd met het gelijkheidbeginsel. De minister verklaarde dat de kandidatuur van de heer De Grave, nadat hij zijn belangstelling voor het voorzitterschap van het CTG kenbaar had gemaakt, dezelfde procedure had doorlopen als die van de andere belangstellenden voor deze functie. Nadat gesprekken in het kader van de selectieprocedure met de uitgenodigde kandidaten waren gevoerd, had de selectiecommissie de minister een voordracht gedaan bestaande uit twee kandidaten, de heer De Grave en een kandidaat uit het bedrijfsleven. De minister koos voor de heer De Grave omdat hij hem, gelet op de eisen die de functie stelde, daarvoor het meest geschikt achtte.

Volgens de minister waren alle kandidaten in de benoemingsprocedure gelijk behandeld. Zowel bij de selectie van kandidaten voor het voeren van gesprekken met de selectiecommissie, als bij het opstellen van de benoemingsvoordrachten als ook bij de benoeming had alleen de mate van geschiktheid van de kandidaten voor de functie een rol gespeeld, aldus de minister.

Volgens de minister had de deelname van de heer De Grave aan de sollicitatieprocedure voor verzoekster persoonlijk overigens geen verschil uitgemaakt. Verzoekster behoorde niet tot de kandidaten die door de selectiecommissie waren uitgenodigd voor een gesprek. De selectiecommissie had de minister verzekerd dat dit niet anders zou zijn geweest indien de heer De Grave niet zou hebben deelgenomen aan de procedure.

5.2. In reactie op de klacht bij de Nationale ombudsman nam de minister voorts het standpunt in dat er geen sprake was van een misleidende advertentie. De minister verklaarde dat hij nooit had beoogd uitsluitend een (oud)politicus te benoemen. Als in de advertentietekst alleen zou zijn gevraagd om kandidaten met politiek-bestuurlijke ervaring, dan zou de kring van potentiële kandidaten onterecht worden verkleind. Bij de benoeming hadden factoren als ervaring in de zorgsector of besturing daarvan een belangrijke rol gespeeld, aldus de minister. Uit de benoeming van de heer De Grave mocht volgens de minister niet worden geconcludeerd dat de advertentietekst misleidend zou zijn geweest.

5.3. In reactie op de klacht bij de Nationale ombudsman nam de minister ten slotte het standpunt in dat de keuze voor de heer De Grave zeker niet was ingegeven door enige vooropgezetheid of door enige belofte die de minister aan de heer De Grave zou hebben gedaan. De minister verklaarde dat hij een gesprek met de heer De Grave had gevoerd teneinde hem te wijzen op de vacature van voorzitter van het CTG. Dit zou hij uiteraard niet hebben gedaan als de heer De Grave op voorhand geen potentieel serieuze kandidaat voor deze functie zou kunnen zijn, aldus de minister. Ook voor andere kandidaten gold dat zij door derden op openstaande vacatures waren geweest. Deze personen was niet de mogelijkheid onthouden zich te oriënteren of het zinvol voor hen zou zijn om te solliciteren. In geen enkel geval was aan een kandidaat een toezegging of belofte gedaan met betrekking tot de te verwachten uitkomst van de sollicitatieprocedure. Ook in het gesprek met de heer De Grave had de minister geenszins vastgesteld dat deze de functie zou krijgen, aldus de minister. De minister beschouwde het feit dat de ene kandidaat had gesolliciteerd zonder een gesprek vooraf, de andere na een gesprek vooraf met bijvoorbeeld een lid van de selectiecommissie en weer een andere na een gesprek vooraf met de minister, als niet relevant voor het verloop van de procedure.

5.4. De minister achtte de klacht van verzoekster ongegrond.

6. In reactie op het standpunt van de minister liet verzoekster onder meer het volgende weten. Nu de minister bij de benoeming factoren als ervaring in de zorgsector of besturing daarvan een belangrijke rol toedichtte, had dit duidelijker in de advertentie naar voren

moeten komen, aldus verzoekster. Omdat dit niet het geval was achtte verzoekster om die reden de advertentie misleidend.

Voorts stelde verzoekster zich op het standpunt dat niet alle kandidaten gelijk waren behandeld. De heer De Grave had volgens verzoekster een voorkeursbehandeling gekregen omdat hij de enige was die vooraf een gesprek met de minister had gevoerd. Volgens verzoekster was het onwaarschijnlijk dat dit gesprek zich had beperkt tot het wijzen op de vacature voor de functie van voorzitter van het CTG. Verzoekster leidde hieruit af dat de minister de heer De Grave had gepolst voor diens belangstelling. De minister had zich daarbij moeten realiseren dat indien hij als minister (en partijgenoot) iemand wil wijzen op een vacature, hij zijn rol te buiten gaat. De impact die ervan uitgaat dat de minister dit doet is groot, aldus verzoekster. Volgens verzoekster gaat het er juist om dat degene die benoemt, zich ervan dient te onthouden individuen te wijzen op vacatures.

Verzoekster handhaafde haar klacht dat zij geen reële kans had gekregen de functie van voorzitter van het CTG te verkrijgen.

7. In een nadere reactie op het standpunt van verzoekster deelde de minister onder meer het volgende mee. Wat betreft de advertentietekst, die per definitie compact is, was de minister van oordeel dat de belangrijkste aspecten waren vermeld waarop kandidaten zouden worden beoordeeld. De minister bestreed verzoeksters opvatting dat de advertentietekst misleidend was. Voorts deelde de minister verzoeksters mening niet dat er sprake zou zijn geweest van een ongelijke behandeling van kandidaten. Ook deelde de minister verzoeksters opvatting niet dat hij zijn rol te buiten was gegaan. Ten slotte was de minister het niet met verzoekster eens dat hij zich geheel had moeten onthouden van het wijzen van individuen op een vacature.

II. Beoordeling

8. Verzoekster heeft gesolliciteerd naar de functie van voorzitter van het CTG, maar werd door de selectiecommissie niet uitgenodigd voor een gesprek. Na de benoeming van de heer De Grave tot voorzitter van het CTG heeft verzoekster er bij de minister over geklaagd dat zij geen reële kans heeft gekregen de functie van voorzitter van het CTG te verkrijgen.

Volgens verzoekster is zij niet gelijk behandeld omdat de minister anderen dan (oud)politici niet in aanmerking liet komen voor de opengestelde vacature.

Voorts is volgens verzoekster de advertentie voor de vacature voor onder meer de functie van voorzitter van het CTG misleidend omdat deze de suggestie wekte dat anderen dan (oud)politici een serieuze kans hadden op benoeming.

Ten slotte is het volgens verzoekster niet juist dat de minister een voorgesprek heeft gehad met de heer De Grave die uiteindelijk door de minister tot voorzitter is benoemd.

9. Volgens de minister hebben alle kandidaten voor de functie van voorzitter van het CTG dezelfde procedure doorlopen en zijn zij daarin gelijk behandeld. Voorts heeft volgens de minister deelname van de heer De Grave aan de sollicitatieprocedure voor verzoekster persoonlijk geen verschil uitgemaakt. Verzoekster behoorde niet tot de kandidaten die door de selectiecommissie waren uitgenodigd voor een gesprek. Dit zou niet anders zijn geweest indien de heer De Grave niet zou hebben deelgenomen aan de procedure.

Voorts is volgens de minister de advertentie niet misleidend geweest. De advertentietekst bevatte de belangrijkste aspecten waarop kandidaten zouden worden beoordeeld.

Ten slotte is volgens de minister de keuze voor de heer De Grave zeker niet ingegeven door enige vooropgezetheid of door enige belofte die de minister aan de heer De Grave zou hebben gedaan. De minister heeft de heer De Grave in een gesprek alleen maar gewezen op de vacature van voorzitter van het CTG. De minister heeft het standpunt ingenomen dat het niet relevant is geweest voor het verloop van de sollicitatieprocedure dat de heer De Grave heeft gesolliciteerd na een gesprek vooraf met de minister.

De minister heeft de klacht ongegrond verklaard.

10. Het gelijkheidsbeginsel houdt in dat bestuursorganen gelijke gevallen gelijk behandelen en ongelijke gevallen ongelijk behandelen al naar gelang zij van elkaar verschillen. Het gelijkheidsbeginsel brengt onder meer met zich mee dat in een sollicitatieprocedure kandidaten van gelijke geschiktheid in beginsel gelijk moeten worden behandeld.

11. De Nationale ombudsman overweegt dat kandidaten die solliciteren naar een functie welhaast per definitie niet van gelijke geschiktheid zijn en daarom ook niet gelijk kunnen worden behandeld. Dit rechtvaardigt dan ook dat een sollicitatieprocedure voor een functie maar één uitslag kent. Hieruit volgt dat uit die uitslag niet kan worden afgeleid dat kandidaten in strijd met het gelijkheidsbeginsel zijn behandeld. De Nationale ombudsman overweegt voorts dat burgers wel gelijke toegang moeten hebben tot een sollicitatieprocedure bij de overheid en dat zij procedureel gelijk moeten worden behandeld.

12. Gebleken is dat de selectiecommissie een aantal sollicitanten heeft uitgenodigd voor een gesprek. Daarbij waren zowel (oud-)politici als niet-politici.

Er zijn geen aanwijzingen dat bij die selectie andere aspecten een rol hebben gespeeld dan de mate van geschiktheid. Dat verzoekster niet is uitgenodigd betekent derhalve niet dat in strijd met het gelijkheidsbeginsel is gehandeld. Uit de benoeming van de heer De Grave in de functie van voorzitter van het CTG volgt naar het oordeel van de Nationale

ombudsman evenmin dat de minister verzoekster in strijd met het gelijkheidbeginsel heeft behandeld. Immers de selectiecommissie heeft medegedeeld dat, ook indien de heer De Grave niet zou hebben deelgenomen aan de procedure, zij verzoekster niet zou hebben uitgenodigd voor een gesprek.

In zoverre is de onderzochte gedraging behoorlijk.

13. Het vereiste van actieve en adequate informatieverstrekking houdt in dat bestuursorganen burgers met het oog op de behartiging van hun belangen actief en desgevraagd van adequate informatie voorzien. Het vereiste van actieve en adequate informatieverstrekking brengt onder meer met zich mee dat een advertentie voor een vacature bij de overheid informatie moet bevatten die ter zake doende is en voldoende voor burgers is om een afweging te kunnen maken van hun kansen in een sollicitatie, en dat een advertentie niet misleidend mag zijn.

14. De Nationale ombudsman overweegt dat de advertentie voor de vacature voor de functie van voorzitter van het CTG de tekst bevat dat voor deze functie onder meer als eis aan de kandidaten werd gesteld dat zij ervaring hadden in het openbaar bestuur, de wetenschap of in het bestuur van de zorg. De Nationale ombudsman overweegt voorts dat de advertentie informatie bevat over bij wie kandidaten inlichtingen met betrekking tot de vacature konden inwinnen.

15. Gelet op de wettelijke taken die aan het CTG zijn opgedragen acht de Nationale ombudsman de tekst van de advertentie ter zake doende en adequaat. Ook is de Nationale ombudsman van oordeel dat de tekst voldoende informatie bevat voor kandidaten om nadere inlichtingen in te winnen. Naar het oordeel van de Nationale ombudsman is de advertentietekst niet misleidend. Het bestuursorgaan heeft in dezen dan ook niet gehandeld in strijd met het vereiste van actieve en adequate informatieverstrekking. Dat een (oud)politicus die volgens de selectiecommissie in meerdere mate dan verzoekster beschikte over voor de functie relevante achtergronden, is benoemd in de functie van voorzitter van het CTG, en niet verzoekster, staat niet op gespannen voet met de tekst van de advertentie.

In zoverre is de onderzochte gedraging behoorlijk.

16. Het verbod van vooringenomenheid houdt in dat bestuursorganen zich actief opstellen om iedere vorm van een vooropgezette mening of de schijn van partijdigheid te vermijden. Het verbod van vooringenomenheid brengt onder meer met zich mee dat het bestuursorgaan dat wettelijk bevoegd is om iemand in een functie te benoemen, alle objectief gerechtvaardigde schijn van partijdigheid moet vermijden door zich te onthouden van enige voortijdige bemoeienis met de benoemingsprocedure.

17. De Nationale ombudsman overweegt dat in dit geval het de minister is die de voorzitter van het CTG benoemt (zie Achtergrond, onder 1.). Zoals hiervoor gesteld, is niet gebleken dat in de sollicitatieprocedure verzoekster en de heer De Grave procedureel niet gelijk zijn behandeld. Ook is niet gebleken dat de minister direct invloed heeft uitgeoefend op de selectie door de selectiecommissie van de kandidaten voor de functie van voorzitter van het CTG. Echter, nu de minister degene is die de voorzitter van het CTG benoemt, had hij om de schijn van partijdigheid te vermijden zich terughoudend moeten opstellen en had hij zich in ieder geval moeten onthouden van een gesprek met één beoogde kandidaat. Nu uitgangspunt is dat de meest geschikte kandidaat voor de functie benoemd wordt (benoeming vindt plaats op grond van de deskundigheid die nodig is voor de uitoefening van de taken van het College alsmede op grond van maatschappelijke kennis en ervaring), klemt dit te meer nu tussen de minister en de beoogde kandidaat in dit concrete geval ook sprake is van politieke verwantschap. Eventueel zou denkbaar zijn geweest dat de minister meer verschillende in potentie geschikte kandidaten had benaderd of gesproken.

18. Door toch met de heer De Grave, door de minister beschouwd als een potentieel serieuze kandidaat voor de functie van voorzitter van het CTG, een voorgesprek te houden en hem daarin te wijzen op de openstaande vacature, heeft de minister onvoldoende de schijn van partijdigheid vermeden. Daarmee heeft de minister gehandeld in strijd met het verbod van vooringenomenheid.

In zoverre is de onderzochte gedraging niet behoorlijk.

Gelet op het grote belang van het aanzien van functies als hier aan de orde bij een breed publiek, ziet de Nationale ombudsman aanleiding om de minister-president een aanbeveling te doen ter versterking van benoemingsprocedures als hier aan de orde.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van de minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport, is gegrond ten aanzien van het voorgesprek met een kandidaat wegens schending van het verbod op vooringenomenheid en voor het overige niet gegrond.

AANBEVELING

Het College tarieven gezondheidszorg (CTG) heeft als toezichthouder in de gezondheidszorg voor de burger een belangrijke functie, die steunt op vertrouwen. Dit vertrouwen is gediend met een selectie- en benoemingsprocedure die boven iedere kritiek verheven is. Het is om die reden ongewenst dat, vanwege onduidelijkheid over bijvoorbeeld de rol van de benoemende minister, bij de samenstelling van een dergelijke toezichthouder de schijn van partijdigheid een schaduw werpt op het vertrouwen dat de publieke functie zou moeten gaan uitstralen. Er gelden voor dit soort functies weliswaar in wet- en regelgeving vastgelegde benoemingsprocedures, doch bij de concrete uitvoering

daarvan kunnen zich vragen voordoen die nopen tot bewustwording, explicitering en vastlegging van gedragsnormen in een gedragscode. Daarom beveelt de Nationale ombudsman de minister-president aan om in het kabinet de normen voor benoemende bewindspersonen, die gelden te hebben bij sollicitatieprocedures voor belangrijke publieke functies, helder te maken en ook te expliciteren door ze publiek te maken. Daarbij ligt het op de weg van de minister-president om te bepalen voor welk soort functies een dergelijke gedragscode zou hebben te gelden. Tevens verzoekt hij de minister-president om hem op een termijn van zes maanden daarover te berichten.

Met instemming heeft de Nationale ombudsman kennisgenomen van het kabinetsstandpunt van december 2006 (TK 2006-2007, 30 8000 VII, nr 25)

Het kabinet heeft een advies over benoemingen in het openbaar bestuur gevraagd aan de Raad voor het openbaar bestuur. Het kabinet heeft hierover zijn standpunt bij brief van 1 december 2006 naar de Tweede Kamer gestuurd (TK 2006-2007 30 8000 VII, nr 25)

Onderzoek

Op 23 november 2004 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van mevrouw K. te Rotterdam, met een klacht over een gedraging van de minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport te Den Haag.

Naar deze gedraging werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben.

Tijdens het onderzoek kregen de minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport en verzoekster de gelegenheid op de door ieder van hen verstrekte inlichtingen te reageren.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen.

De minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport berichtte dat het verslag hem geen aanleiding gaf tot het maken van opmerkingen.

Verzoekster gaf binnen de gestelde termijn geen reactie.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

1. Advertentie voor onder meer de functie van voorzitter van het College tarieven gezondheidszorg in NRC Handelsblad van 27 november 2003.
2. Sollicitatiebrief van verzoekster van 9 december 2003.
3. Brief van de secretaris-generaal van het Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport aan verzoekster van 29 januari 2004.
4. Brief van verzoekster aan de minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport van 18 februari 2004.
5. Brief van de minister aan verzoekster van 28 september 2004.
6. Brief van verzoekster aan de Nationale ombudsman van 22 november 2004.
7. Brief van de minister aan de Nationale ombudsman van 20 mei 2005.
8. Brief van verzoekster aan de Nationale ombudsman van 7 juli 2005.
9. Brief van de minister aan de Nationale ombudsman van 29 september 2005.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond

1. Wet tarieven gezondheidszorg(Wet van 20 november 1980, houdende regelen met betrekking tot de tarieven van organen voor gezondheidszorg)

Artikel 18:

“1. Er is een College tarieven gezondheidszorg, dat rechtspersoonlijkheid bezit. Het College is gevestigd in een door Onze Minister te bepalen plaats.

2. Het College is belast met de taken die hem bij of krachtens deze wet of een andere wet zijn opgedragen.

3. Het College wordt in en buiten rechte vertegenwoordigd door de voorzitter.”

Artikel 19:

“1. Het College bestaat uit een oneven aantal van ten hoogste negen leden, onder wie de voorzitter.

2. Onze Minister benoemt, schorst en ontslaat de voorzitter en de overige leden. Benoeming vindt plaats op grond van de deskundigheid die nodig is voor de uitoefening van de taken van het College alsmede op grond van maatschappelijke kennis en ervaring. Van een besluit tot benoeming, schorsing of ontslag wordt mededeling gedaan in de Staatscourant.

3. Bij ministeriële regeling kunnen functies of werkzaamheden worden aangewezen, die niet verenigbaar zijn met het lidmaatschap van het College.

4. Bij de samenstelling van het College wordt gestreefd naar evenredige deelneming van vrouwen en personen behorende tot etnische of culturele minderheidsgroepen.

5. De leden worden benoemd voor ten hoogste vier jaar.

Herbenoeming kan twee maal en telkens voor ten hoogste vier jaar plaatsvinden.

6. Het lidmaatschap eindigt tussentijds door overlijden, ontslag op eigen verzoek of ontslag om zwaarwichtige redenen door Onze Minister.

7. Bij ministeriële regeling worden de vergoeding van reis- en verblijfkosten en verdere vergoedingen aan leden van het College en leden van commissies vastgesteld en kunnen nadere regels over hun rechtspositie worden vastgesteld.”

Wanneer een onderzoek is afgesloten stelt de Nationale ombudsman ingevolge artikel 9:36 van de Algemene wet bestuursrecht een rapport op, waarin hij met inachtneming van artikel 10 van de Wet openbaarheid van bestuur zijn bevindingen en zijn oordeel weergeeft. Dit betekent dat het verstrekken van informatie achterwege blijft voor zover het belang daarvan niet opweegt tegen het belang van de eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer. In dit geval is de Nationale ombudsman van oordeel dat de aanduiding voorzitter van het College tarieven gezondheidszorg direct herleidbaar is tot de persoon van de heer De Grave. Om die reden is in het rapport afgezien van anonimisering van zijn naam.